

УДК 632.938:582.998.16

А. Б. Марченко

к. с.-г. н.

Білоцерківський національний аграрний університет

**ІМУНОЛОГІЧНА ОЦІНКА КОЛЕКЦІЙНИХ СОРТОЗЛАКІВ
Callistephus chinensis L. Ness. ПРОТИ *Fusarium oxysporum* Schlecht.**

За результатами імунологічної оцінки колекційних сортозразків *C. chinensis* L. Ness. встановили, що генотипи мають різну стійкість до фузаріозного в'янення, але перевагу мають групи практично стійких (*R+*) – 44,3 % зразків: середньостійкі (*S/*) та імунні (*R*) – 24,9 та 23,3 %, відповідно, сприйнятливі (*S*) – 5,3 % та дуже сприйнятливі (*S+*) – 2,2 %. У класів розподіл сортозразків за типом реакції стійкості до фузаріозного в'янення був таким: Язичкові – (*R*) – 20,2 %, (*R+*) – 48,9 %, (*S/*) – 23,4 %, (*S*) – 5,3 %, (*S+*) – 2,2 %; Переходні – (*R*) – 26,4 %, (*R+*) – 47,2 %, і (*S/*) – 26,4 %. За результатами імунологічного аналізу сортозразків запропоновано для подальшої селекційної роботи за стійкістю до фузаріозного в'янення сортозразки, які на природному інфекційному фоні мають високий рівень стабільності ознаки «полігенна стійкість».

Ключові слова. *Fusarium oxysporum* Schlecht., *Callistephus chinensis* L. Ness., коефіцієнт агрономічної стабільності, генотипи імунні, практично стійкі, середньостійкі, сприйнятливі, дуже сприйнятливі.

Постановка проблеми

Квітково-декоративні насадження є важливим компонентом міського середовища, яке являє собою екосистему, що суттєво відрізняється від природних зональних ценозів кліматом, фізико-хімічними властивостями атмосфери і ґрунту, високим рівнем забруднення навколишнього середовища і т. д. Ураховуючи прискорений розвиток садівництва декоративних культур, а також постійне зростання попиту на підвищення якості благоустрою в озелененні, та збільшення сортименту квітково-декоративних культур з перевагою на нові екзотичні рослини, галузь потребує значно інтенсивнішого, аніж це було досі, розширення й оновлення асортименту та більш високого ступеня презентації його різноманіття для уникнення повторів, таксономічної монотипності фітокомпозицій із врахуванням стійкості до біотичних та абіотичних чинників. Високий генетичний потенціал продуктивності сучасного сортименту квітково-декоративних культур, що використовуються за озеленення населених місць, не може реалізуватися повністю через недостатню їх стійкість щодо патогенної мікофлори. Потрібні наукові розробки спрямовувати на створення біотипів квітково-декоративних культур з широкими адаптивними здатностями, у тому числі нового стійкого до патогенної мікофлори вихідного матеріалу. Важливим є з'ясування стабільної стійкості певного набору сортозразків у різних екологічних умовах лісостепової зони.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

У структурі озеленення населених місць серед представників родини Складноцвітих за чисельністю форм та сортів рід *Callistephus* займає провідне місце, який має один вид *Callistephus chinensis* L. Ness. У Західній Європі *C. chinensis* (L.) Ness. культивують приблизно з кінця XVII–початку XVIII ст., від неї походять усі сучасні сорти цієї культури [26]. Першим центром селекції *C. chinensis* (L.) Ness. вважають Францію [1, 2, 23]. У 1752 р. з Франції *C. chinensis* (L.) Ness. було завезено в Англію [31]. Із XIX ст. центр селекції перемістився у Німеччину, саме німецькі садівники відіграли вирішальну роль у формуванні світового сортименту айстр [4]. Наприкінці XIX–початку XX ст. селекцією *C. chinensis* (L.) Ness. почали займатися в США [32], де вперше звернули увагу і спрямували селекцію на створення стійких сортів проти фузаріозу [22]. У дореволюційній Росії селекційну роботу із *C. chinensis* (L.) Ness. не проводили, а насіння завозили з-за кордону. Уперше селекцією цієї рослини в Росії почав займатися у 1923 р. професор С. М. Жегалов на дослідній станції Московської сільськогосподарської академії ім. К. А. Тимирязєва [9, 10]. В Україні селекційна робота із *C. chinensis* (L.) Ness. розпочалася відносно недавно. До початку другої половини ХХ ст. в Україні вирощували в основному айстри іноземного походження. Перші роботи із селекції цієї рослини розпочались у Національному ботанічному саду ім. М. М. Гришка НАН України селекціонером Л. М. Яременко, продовженні Н. І. Чередниченко [31, 30]. Наразі на базі Національного ботанічного саду ім. М. М. Гришка НАН України зібрано досить велику колекцію сортів *C. chinensis* (L.) Ness., що нараховує близько 164 зразки. У Інституті садівництва Української академії аграрних наук (ІС УААН) селекційна робота із *C. chinensis* (L.) Ness. проводиться з 1967 року, яка спрямована на створення сортів, придатних для промислового вирощування із використанням засобів механізації під час догляду, з підвищеною насіннєвою продуктивністю та стійкістю проти фузаріозу [2]. На сьогодні співробітники кафедри садово-паркового господарства Білоцерківського національного аграрного університету зібрали та підтримують колекцію сортозразків *C. chinensis* (L.) Ness., яка наразі налічує понад 300 зразків.

На початку ХХ ст. у світі було зареєстровано близько 1000 сортів. Насьогодні світова колекція налічує приблизно 4000 сортів айстри однорічної [3]. Цей сортимент постійно покращується і іновлюється. У 40–50-ті роки ХХ ст. основним напрямом у селекції айстри однорічної було створення сортів за такими ознаками як колір, форма та розмір суцвіття. Нині у зв'язку із швидким розвитком квітництва як галузі, головними напрямами стало створення високопродуктивних промислових сортів, стійких до абиотичних та біотичних чинників. У результаті фітопатологічного моніторингу агробіоценозів *C. chinensis* (L.) Ness. в урбоекосистемі Лісостепу України встановили, що

фузаріозне в'янення – найбільш поширенна та шкодочинна патологія на цій культурі [12–15]. Уперше захворювання *C. chinensis* (L.) Ness. на фузаріозне в'янення було відмічено Н. Галлоуе в 1896 р. [25]. У Росії було проведено імунологічний аналіз 49 сортів *C. chinensis* (L.) Ness., з яких 35 сортів [20, 19, 21] характеризуються як стійкі або відносно стійкі до фузаріозного в'янення (*Fusarium oxysporum*) або уражуються слабко.

Мета, завдання та методика досліджень

Мета і завдання досліджень полягали у виявленні серед колекційних сортозразків *C. chinensis* (L.) Ness. найбільш ефективних джерел стійкості щодо фузаріозного в'янення для використання їх у селекції на імунітет, а також для удосконалення існуючих систем захисту *C. chinensis* (L.) Ness. від хвороб.

Обліки ураження фузаріозним в'яненням проводили із розрахунком чотирьох фітопатологічних показників: поширеність хвороби (Р, %), середньозважений бал ураження (Вх), ступінь розвитку хвороби (С, %) та ступінь однорідності стійкості (R%). Поширення (Р) патології в агробіоценозі *C. chinensis* (L.) Ness. визначали за показником кількості хворих рослин для кожного зразка у відсотковому співвідношенні до загальної кількості за формулою: Р = $n / N \times 100$, де N – загальна кількість облікових рослин; n – кількість уражених рослин.

Інтенсивність розвитку або ступінь ураження (С) хвороби – якісний показник захворювання, що характеризує ступінь ураження рослини. Для її визначення використовують балові шкали із зазначенням (у %) ураженого органа рослини та обчислюють за формулою: С = $\sum (n \times \nu) / N d$, де $\sum (n \times \nu)$ – сума добутку кількості рослин (n) уражених з однаковим ступенем в одному балі (ν) на відповідний бал ураження; d – найвищий бал шкали обліку.

Для порівняльної оцінки зразків обчислювали також середньозважений бал ураження (Вх) за формулою: Вх = $\sum (n \times \nu) / N$, де $\sum (n \times \nu)$ – сума добутку кількості уражених рослин (n) на відповідний бал ураження (ν); N – загальна кількість облікових рослин.

Імунологічну характеристику колекційних зразків *C. chinensis* (L.) Ness. отримали за результатами восьмирічної оцінки на природному фоні в умовах Сквирської дослідної станції (2008–2009 рр.) та біостаціонару БНАУ (2010–2015 рр.). Характеристику рівня стійкості колекційних сортозразків *C. chinensis* (L.) Ness. проводили за шкалами, наведеними в таблиці 1.

З метою визначення й добору сортозразків з «полігенною стійкістю» для селекції та індивідуальних характеристик стійкості сортозразків рослин *C. chinensis* (L.) Ness. ми провели ряд розрахунків, а саме стабільність прояву ознаки стійкості та адаптивну здатність зразків визначали за схемою статистичної обробки даних [16, 17, 27], використовуючи наступні статистичні показники: середньорічний ступінь ураження ($X \pm Sx$), який характеризує

умовний центр нормального розподілу ознаки ураження по роках; інтервал мінімального і максимального ураження ($Lim X_{min - max}$); коефіцієнт варіації ($V \pm S_v$), який дозволяє проаналізувати ступінь мінливості ознаки ураження [29]; коефіцієнт агрономічної стабільності (As), що характеризує стабільність ознаки стійкості.

Таблиця 1. Шкала оцінювання рівня стійкості сортозразків *C. chinensis* (L.) Ness.

Шкала обліку		Характеристика стійкості за:		
Бал	%	балом	типом реакції	ступенем
0	0	9	resistance (R)	імунні I (+3σx) – частка P1
1,0	0,1–15,0	7	moderately resistance (R+)	практично стійкі II (+2σx) – частка P2
2,0	15,1–35,0	5	moderately susceptible (S/)	середньостійкі III (±σx) – частка P3
3,0	35,1–50,0	3	susceptible (S)	сприйнятливі IV (-2σx) – частка P4
4,0	>50,1	1	highly susceptible (S+)	дуже сприйнятливі V (-3σx) – частка P5

Останній показник ввів П. П. Літун [11], який доповнює коефіцієнт варіації до 100 %, але його можна обраховувати незалежно від коефіцієнта варіації [18, 28]. Коефіцієнт стабільності ознаки стійкості визначали за формулою: $As = 100 - (S/X)$, де S – стандартне відхилення; X – середньорічний ступінь ураження; As – коефіцієнт стабільності прояву сортової ознаки стійкості, %.

За результатами багаторічних оцінок, зразки класифікували у п'яти групах стійкості згідно з наступною шкалою, у балах або відсотках середньорічного ураження: 0 – імунні; I – практично стійкі ($Bx = 0,1–1,0$; $x = 0,1–25\%$); II – слабкосприйнятливі ($Bx = 2,1–3,0$; $x = 25,1–50,0\%$); III – середньосприйнятливі ($Bx = 2,1–3,0$; $x = 50,1–75,0\%$); IV – сприйнятливі ($Bx > 3,1$; $x > 75,1\%$). Остаточний аналіз рівня і стабільності проводили за допомогою показників ураження $Lim X_{max}$, коефіцієнта агрономічної стабільності As та індексів рівня стійкості відповідно до узагальнюючої шкали: високостійкі – ознаки ураження відсутні; практично стійкі ($Lim X_{max} < 25,0\%$; $As > 60,0\%$, індекс 9 і 7); слабкосприйнятливі ($Lim X_{max} < 25,1–37,5\%$; $As > 60,1\%$, індекс 9, 7 і 5); сприйнятливі ($Lim X_{max} < 25,1–37,5\%$; $As > 40,0\%$, індекс 9 і 7); середньосприйнятливі ($Lim X_{max} < 37,6–63,5\%$; $As > 40,0\%$, індекс 9, 7 і 5). Стабільна практична стійкість, або сприйнятливість характеризується індексом 9 і 7, а умовна – 5, 3 та 1. Рівень стабільності стійкості або сприйнятливості відображає індекс, згідно зі шкалою: ⁹ – дуже високий рівень стабільності ознаки стійкості ($As > 80,1\%$); ⁷ – високий ($As = 60,1–80,0\%$); ⁵ – середній ($As = 40,1–60,0\%$); ³ – низький ($As = 20,1–40,0\%$); ¹ – дуже низький ($As < 20,0\%$). Стабільний прояв ознаки стійкості характеризується індексом 9 і 7, а умовний – 5, 3 та 1.

Неоднорідність зразків за наявністю практично стійких генотипів і закономірність їх розподілу в популяціях за ступенем (рівнем) вирівняності ознаки стійкості визначали за класичними статистичними методами [5, 7, 8].

Результати досліджень

Природу стійкості *Callistephus chinensis L. Ness.* щодо *Fusarium oxysporum* Schlecht. нами було досліджено вперше в Україні на 133 сортозразках, які згідно з класифікацією Петренка М. А. [23, 24, 6] належать до 3 класів: Язичкові, Переходні, Трубчасті; 10 типів: Трубчасті, Прості, Напівмахрові, Віночкові, Кучеряви, Променеві, Черепитчасті, Голчасті, Напівкулясті, Кулясті та 27 груп.

У результаті фітопатологічного моніторингу сортозразків колекції *C. chinensis L. Ness.* протягом 2008–2015 рр. в умовах природного фону спостерігали ступінь ураження *F. oxysporum* Schlecht. в межах 0–83 %, середньозважений бал ураження – 0–4. Щорічно виявляли генетичну неоднорідність колекційного матеріалу *C. chinensis L. Ness.*, за ураженням *F. oxysporum* Schlecht. в умовах природного фону. Статистичний аналіз результатів фітопатологічних обліків показав, що популяція зразків колекції *C. chinensis L. Ness.* на 58,3 % складається із однорідних та на 41,7 % – гетерогенних популяцій за показником стійкості щодо фузаріозного в'янення в умовах природного фону.

У колекції *C. chinensis L. Ness.* класу Переходні 65,8 % популяцій сортозразків (*Waldersee Violet*, *Waldersee Weis*, *Salome Weis*, *Nina Weibull*, *Ingrid Weibull*, *Marie Weibull*, *Mette Weibull*, *Medalion*, *Anjutochca*, *Prinzess Gabriele*, *Prinzess Giant Blue Fonce*, *Prinzess Goldgarbe*, *Prinzess Corinna*, *Prinzess Marcha*, *Prinzess Nensi*, *Prinzess Silvia*, *Prinzess Taika*, *Prinzess Hilda*, *Pompon Cherry Red*, *Pompon Red Blue*, *Pompon Dark Blue*, *Pompon Deep Violet*, *Pompon Scarlet White Center*, *Pompon Yellow*, *Stratos*) є однорідними щодо патотипів грибів *Fusarium*, а 34,2 % сортозразків (*Ametist*, *Waldersee Blau*, *Edelweis Rubinrot*, *Prinzess Valeria*, *Prinzess Rita*, *Prinzess Flora*, *Pompon White*, *Malinovii Schar*, *Ambria Karmesin*, *Ambria Cremeweis*, *Ambria Lachrosa*, *Laplate Violetrose*, *Lada*) є гетерогенними за проявом стійкості проти фузаріозного в'янення. У колекції *C. chinensis L. Ness.* класу Язичкові 44,7 % популяцій сортозразків є однорідними щодо патотипів грибів *Fusarium*, а 44,7 % гетерогенні за проявом стійкості проти фузаріозного в'янення.

Імунологічну характеристику колекційних зразків *C. chinensis L. Ness.* отримали за результатами фітопатогенної оцінки на природному фоні. Сукупності зразків класу Переходні колекції *C. chinensis L. Ness.* розподілені за проявом стійкості на імунні (R) – 26,4 %, практично стійкі (R+) – 47,2 %, середньостійкі (S/) – 26,4 %, із типом реакції сприйнятливі (S), дуже сприйнятливі (S+) до фузаріозного в'янення не виявлено.

У розрізі груп типу Прості розподіл за проявом стійкості відбувається так: група *Waldersee* на імунні (R) – 25 %, практично стійкі (R+) – 75 %, *Margareten* –

практично стійкі (R+) – 100 %, *Edelweis* – середньостійкі (S/) – 100 %. Група стійкості I-імунні з типом реакції (R) представлена одним зразком типу Прості – *Waldersee Violet*. За роки досліджень цей зразок не мав прояву уражень фузаріозним в'яненням на природному фоні. Група стійкості II-практично стійкі з типом реакції (R+) представлена сортозразками типу Прості – *Ametist*, *Waldersee Weis*, *Waldersee Blau*, *Salome Weis*. За роки досліджень ступінь ураження цих зразків був у межах від 1,0 до 14 % та середньозважений бал – від 0,3 до 1,0. Обраховуючи коефіцієнт агрономічної стабільності (As), що характеризує стабільність ознаки стійкості встановили, дуже високий рівень ознаки стійкості (⁹ – As > 80,1 %) мають сортозразки *Ametist*, *Waldersee Blau*, а середній (⁵ – As=40,1–60,0 %) – *Waldersee Weis*, *Salome Weis*.

Сукупність зразків колекції типу Напівмахрові розподілені за проявом стійкості на імунні (R) – 20 %, практично стійкі (R+) – 20 %, середньостійкі (S/) – 60 %, із типом реакції сприйнятливі (S), дуже сприйнятливі (S+) до фузаріозного в'янення не виявлено. У розрізі груп цього типу розподіл за проявом стійкості відбувається так: група *Madeline* на імунні (R) – 20 %, середньостійкі (S/) – 60 %, *Anemonen* – практично стійкі (R+) – 20 %. Група стійкості I-імунні з типом реакції (R) представлена одним зразком типу Напівмахрові – *Nina Weibull*. Група стійкості II-практично стійкі з типом реакції (R+) представлена сортозразками типу Напівмахрові, які за роки досліджень мали ступінь ураження у межах від 5,0 до 12 % та середньозважений бал – від 0,5 до 1,0, стабільність ознаки стійкості дуже високий (⁹ – As > 80,1 %) має сортозразок *Nina Weibull*, а високий (⁷ – As = 60,1–80,0 %) – *Medalion*.

Сукупність зразків колекції типу Віночкові розподілені за проявом стійкості на імунні (R) – 29,7 %, практично стійкі (R+) – 48,2 %, середньостійкі (S/) – 22,1 %, із типом реакції сприйнятливі (S), дуже сприйнятливі (S+) до фузаріозного в'янення не виявлено. У груп типу Віночкові розподіл за проявом стійкості відбувається так: група *Prinzess* на імунні (R) – 33,4 %, практично стійкі (R+) – 33,3 %, середньостійкі (S/) – 33,3 %, *Pompon* – імунні (R) – 33,3 %, практично стійкі (R+) – 44,4 %, середньостійкі (S/) – 22,3 %, *Ambria* – практично стійкі (R+) – 100 %, *Laplate* – практично стійкі (R+) – 100 %, *Fantasie* – практично стійкі (R+) – 100 %. Група стійкості I-імунні з типом реакції (R) представлена зразками типу Віночкові – *Prinzess Gabriele*, *Prinzess Giant Blue Fonce*, *Prinzess Corinna*, *Prinzess Nensi*, *Prinzess Silvia*, *Prinzess Hilda*, *Pompon Red Blue*, *Pompon Dark Blue*, *Pompon Deep Violet*. Група стійкості II-практично стійкі з типом реакції (R+) представлена сортозразками типу Віночкові – *Ambria Karmesin*, *Ambria Cremeweis*, *Ambria Lachrosa*, *Laplate Violetrose*, *Pompon Cherry Red*, *Pompon Scarlet White Center*, *Pompon Yellow*, *Malinovii Schar*, *Prinzess Valeria*, *Prinzess Rita*, *Prinzess Taika*, *Prinzess Flora*, *Lada*. За роки досліджень ступінь ураження цих зразків був у межах від 0,0 до 15 % та середньозважений бал – від 0,0 до 1,0. Обраховуючи коефіцієнт агрономічної стабільності (As) встановили, дуже

високий рівень ознаки стійкості ($^9\text{As}>80,1\%$) мають сортозразки *Pompon Cherry Red*, *Pompon Scarlet White Center*, високий ($^7\text{As}=60,1\text{--}80,0\%$) – *Pompon Yellow*, *Prinzess Taika*, *Prinzess Flora*, середній ($^5\text{As}=40,1\text{--}60,0\%$) – *Ambria Karmesin*, *Ambria Cremeweis*, *Ambria Lachrosa*, *Malinovii Schar*, *Prinzess Valeria*, низький ($^3\text{As}=20,1\text{--}40,0\%$) – *Laplata Violetrose*, *Prinzess Rita*, дуже низький рівень стабільності ($^1\text{As}<20,0\%$) – *Lada*.

За результатами імунологічної оцінки сукупності зразків класу Язичкові колекції *C. chinensis L. Ness.* встановили, що сортозразки цього класу розподілені за проявом стійкості до фузаріозного в'янення на імунні (R) – 20,2 %, практично стійкі (R+) – 48,9 %, середньостійкі (S/) – 23,4 %, сприйнятливі (S) – 5,3 %, дуже сприйнятливі (S+) 2,2 %.

У груп типу Кучеряви розподіл за проявом стійкості відбувається так: група *Straussen feder* – на імунні (R) – 14,3 %, практично стійкі (R+) – 28,5 %, середньостійкі (S/) – 57,2 %, *Chrysanthemum* – практично стійкі (R+) – 100 %. Група стійкості I-імунні з типом реакції (R) представлена зразком типу Кучеряви – *Giant Ray Silvery Rose*. Група стійкості II-практично стійкі з типом реакції (R+) представлена сортозразками типу Кучеряви – *Giant Ray Red*, *Giant Ray White*, *Goldschraff*, ступінь ураження яких був у межах від 0,0 до 14 % та середньозважений бал – від 0,0 до 1,0. Коефіцієнт агрономічної стабільності (As) свідчить про високий рівень ознаки стійкості ($^7\text{As}=60,1\text{--}80,0\%$) сортозразка *Goldschraff*, середній ($^5\text{As}=40,1\text{--}60,0\%$) – *Giant Ray Red*, дуже низький рівень стабільності ($^1\text{As}<20,0\%$) – *Giant Ray White*.

Сукупність зразків колекції типу Променеві розподілені за проявом стійкості на імунні (R) – 11,6 %, практично стійкі (R+) – 50 %, середньостійкі (S/) – 30,7 %, дуже сприйнятливі (S+) – 7,7 %, із типом реакції сприйнятливі (S) до фузаріозного в'янення не виявлено. У розрізі груп типу Променеві розподіл за проявом стійкості відбувається так: група *Deutsche Meister* – на імунні (R) – 11,1 %, практично стійкі (R+) – 44,5 %, середньостійкі (S/) – 38,8 %, дуже сприйнятливі (S+) – 5,6 %, *Radio* – імунні (R) – 33,4 %, практично стійкі (R+) – 66,6 %, *Unicum Deutsche* – практично стійкі (R+) – 60 %, середньостійкі (S/) – 20 %, дуже сприйнятливі (S+) – 20 %. Група стійкості I-імунні з типом реакції (R) представлена зразками типу Променеві – *Rancova Zorja*, *Julia*, *Florett*. Група стійкості II-практично стійкі з типом реакції (R+) представлена сортозразками типу Променеві – *Adretta*, *Babushkin Sarafan*, *Vresneva*, *Goluboi Pauchoc*, *Ludmila*, *Polina*, *Swanhild*, *Prazdnichnaja*, *Harzgruss*, *Silberreicher*, *Exotica Red*, *Exotica White*, *Rubinovi Zwjozdy*. За роки досліджень ступінь ураження цих зразків був у межах від 0,0 до 15 % та середньозважений бал – від 0,0 до 1,0. Коефіцієнт агрономічної стабільності (As), свідчить про дуже високий рівень ознаки стійкості ($^9\text{As}>80,1\%$) у сортозразків з практичною стійкістю – *Ludmila*, *Polina*, високий рівень ($^7\text{As}=60,1\text{--}80,0\%$) – *Swanhild*, *Harzgruss*, середній ($^5\text{As}=40,1\text{--}60,0\%$) – *Adretta*, *Babushkin Sarafan*, *Vresneva*, *Goluboi Pauchoc*, низький рівень стабільності ($^3\text{As}=20,1\text{--}40,0\%$) – *Exotica Red*, *Exotica White*.

$As=20,1\text{--}40,0\%$) – *Prazdnichnaja*, *Silberreiher*, *Exotica Red*, *Exotica White*, *Rubinovi Zwjozdy*.

Сукупність зразків колекції типу Черепитчасті розподілені за проявом стійкості на імунні (R) – 50 %, практично стійкі (R+) – 50 %, із типом реакції середньостійкі (S/), дуже сприйнятливі (S+), сприйнятливі (S) до фузаріозного в’янення не виявлено. У груп типу Черепитчасті розподіл за проявом стійкості відбувається так: група *Victoria*, на імунні (R) – 83,4 %, практично стійкі (R+) – 16,6 %, *Zwerg Aster* – імунні (R) – 16,6 %, практично стійкі (R+) – 83,4 %. Група стійкості I-імунні з типом реакції (R) представлена зразком типу Черепитчасті – *Victoria Weis*, *Victoria Dunkelviolet*, *Voronez White*, *Voronez Rosovaja*, *Voronez Border Lilac*, *Zwerg Aster Weis*. Група стійкості II-практично стійкі з типом реакції (R+) представлена сортозразками – *Voronez Lilac*, *Zarevo*, *Zwerg Aster Feuerkugel*, *Zwerg Aster Lachrosa*, *Zwerg Aster Dunkelblau*, *Zwerg Aster Violet*. За роки досліджень ступінь ураження цих зразків був у межах від 0,0 до 10 % та середньозважений бал – від 0,0 до 1,0. Коефіцієнт агрономічної стабільності (As), свідчить про високий рівень ознаки стійкості ($^7As=60,1\text{--}80,0\%$) у сортозразка з практичною стійкістю – *Zwerg Aster Lachrosa*, середній ($^5As=40,1\text{--}60,0\%$) – *Zwerg Aster Dunkelblau*, низький рівень стабільності ($^3As=20,1\text{--}40,0\%$) – *Voronez Lilac*, *Zarevo*, *Zwerg Aster Feuerkugel*, *Zwerg Aster Violet*.

Сукупність зразків колекції типу Голчасті розподілені за проявом стійкості на практично стійкі (R+) – 30 %, середньостійкі (S/) – 60 %, сприйнятливі (S) – 10 %, із типом реакції імунні (R), дуже сприйнятливі (S+) до фузаріозного в’янення не виявлено. У груп типу Голчасті розподіл за проявом стійкості відбувається так: група *Nadel* на практично стійкі (R+) – 100,0 %, *Riviera* – практично стійкі (R+) – 12,5 %, середньостійкі (S/) – 75 %, сприйнятливі (S) – 12,5 %. Група стійкості II-практично стійкі з типом реакції (R+) представлена сортозразками типу Голчасті – *Deep Scarlet*, *Sutinki*, *Riviera Lavender Rose*, за роки досліджень ступінь ураження цих зразків був у межах від 0,0 до 10 % та середньозважений бал від 0,0 до 1,0. Коефіцієнт агрономічної стабільності (As), свідчить про дуже високий рівень ознаки стійкості ($^9As>80,1\%$) у сортозразка з практичною стійкістю – *Riviera Lavender Rose*, низький рівень стабільності ($^3As=20,1\text{--}40,0\%$) – *Deep Scarlet*, *Sutinki*.

Сукупність зразків колекції типу Напівкулясті розподілені за проявом стійкості на імунні (R) – 19,5 %, практично стійкі (R+) – 58,5 %, середньостійкі (S/) – 11,0 %, сприйнятливі (S) – 11,0 %, із типом реакції дуже сприйнятливі (S+) до фузаріозного в’янення не виявлено. У груп типу Напівкулясті розподіл за проявом стійкості відбувається так: група *American Branehing* на імунні (R) – 100,0 %, *Duchess* – імунні (R) – 20 %, практично стійкі (R+) – 40 %, сприйнятливі (S) – 40 %, *Pionen* – імунні (R) – 19 %, практично стійкі (R+) – 52,4 %, середньостійкі (S/) – 19,1 %, сприйнятливі (S) – 9,5 %, *Rosen* – практично стійкі (R+) – 100 %, *Triumph* – практично стійкі (R+) – 100 %, *Schuriheit* – імунні (R) –

50 %, практично стійкі (R+) – 50 %. Група стійкості I-імунні з типом реакції (R) представлена зразками типу Напівкулясті – *Russkaja Crasaviza, Duchess Red, Schunheit Hell Rosa, Goldschatz, Silberfunke, Pionen Weis, Pionen Silberrosa*. Група стійкості II-практично стійкі з типом реакції (R+) представлена сортозразками типу Напівкулясті – *Mzenskij Rubin, Odarca, Pionen Rot, Pionen Dunkelblau, Fakel, Flamir Weis Blau, Flamir Rot, Jabluneva, Blauer Turm, Roter Turm, Rosa Turm, Duchess Crimson, Sedaja Dame; Rosen Feurigscharlach, Rosen Hell Violett, Rosen Dunkelrot, Vesnjanca, Zhemchug, Nadija, Olanca, Schuriheit Weis*, за роки досліджень ступінь ураження цих зразків був у межах від 0,0 до 15 % та середньозважений бал – від 0,0 до 1,0. Коефіцієнт агрономічної стабільності (As), свідчить про дуже високий рівень ознаки стійкості ($^9\text{--As}>80,1\%$) у сортозразків з практичною стійкістю – *Pionen Rot, Rosen Feurigscharlach*, високий ($^7\text{--As}=60,1\text{--}80,0\%$) – *Mzenskij Rubin, Odarca, Jabluneva, Blauer Turm*, середній ($^5\text{--As}=40,1\text{--}60,0\%$) – *Zhemchug, Nadija*, низький рівень стабільності ($^3\text{--As}=20,1\text{--}40,0\%$) – *Pionen Dunkelblau, Flamir Weis Blau, Roter Turm, Rosa Turm, Duchess Crimson, Sedaja Dame, Rosen Hell Violett, Rosen Dunkelrot, Olanca*, дуже низький ($^1\text{--As}<20,0\%$) – *Fakel, Flamir Rot, Vesnjanca, Schuriheit Weis*.

У результаті фітопатологічного моніторингу встановили, що на природному фоні зразки типу Кулясті в колекції *C. chinensis L. Ness.* не мали ураження за роки досліджень. За результатами імунологічної оцінки, сукупність зразків типу Кулясті за проявом стійкості є імунною (R) до фузаріозного в'янення. За показниками стабільності ознаки стійкості встановили, що сортозразки *Ball Aster Dunkel Rosa, Malinovii Blask* мають практичне значення для селекції як джерела «полігенної стійкості».

Висновки та перспективи подальших досліджень

За результатами імунологічної оцінки колекційних сортозразків *C. chinensis L. Ness.* встановили, що генотипи мають різну стійкість до фузаріозного в'янення, але перевагу має група практично стійкі (R+), до якої віднесено 44,3 % зразків. До груп середньостійкі (S/) та імунні (R) – віднесено 24,9 та 23,3 % зразків, відповідно. Найменшу кількість колекційних сортозразків *C. chinensis L. Ness.* було віднесено до груп стійкості: сприйнятливі (S) – 5,3 % та дуже сприйнятливі (S+) – 2,2 %. У класів розподіл сортозразків за типом реакції стійкості до фузаріозного в'янення був таким: Язичкові: (R) – 20,2 %, (R+) – 48,9 %, (S/) – 23,4 %, (S) – 5,3 %, (S+) – 2,2 %; Перехідні – (R) – 26,4 %, (R+) – 47,2 %, і (S/) – 26,4 %.

За показником стабільності ознаки стійкості встановили, що 57,1 % сортозразків колекції *C. chinensis L. Ness.* мають низький рівень стабільності, що характеризує їх як таких що сприяють інтенсивному розвитку як високо-, так і низьковірулентних патогенів, що призводять до виникнення епіфітотій, які підвищують швидкість формування та виникнення агресивних рас. А 42,9 %

сортозразків колекції *C. chinensis L. Ness.* з високим рівнем стабільності, тобто мають практичне значення для селекції як джерела «полігенної стійкості» і для агрономії як фактор добору високовірulentних патотипів грибів *Fusarium*. У класів розподіл за рівнем стабільністю стійкості до фузаріозного в'янення наступний: Язичкові – 64,2 % сортозразків з низьким рівнем та 35,8 % з високим рівнем стабільності стійкості; Переходні – 50 та 50 %, відповідно.

Для подальшої селекційної роботи за стійкістю до фузаріозного в'янення пропонуємо використовувати сорти, які на природному інфекційному фоні мають високий рівень стабільності ознаки стійкості: *Giant Ray Silvery Rose*, *Goldschraffl*, *Rancova Zorja*, *Julia Florett*, *Swanhild*, *Harzgruss*, *Ludmila*, *Polina*, *Victoria Weis*, *Victoria Dunkelviolet*, *Voronez White*, *Voronez Rosovaja*, *Voronez Border Lilac*, *Zwerg Aster Weis*, *Zwerg Aster Lachrosa*, *Riviera Lavender Rose*, *Russkaja Crasaviza*, *Duchess Red*, *Schunheit Hell Rosa*, *Goldschatz*, *Silberfunke*, *Pionen Weis*, *Pionen Silberrosa*, *Pionen Rot*, *Rosen Feurigscharlach*, *Mzenskij Rubin*, *Odarca*, *Jabluneva*, *Blauer Turm*, *Ball Aster Dunkel Rosa*, *Malinovii Blask*, *Ball Aster Dunkel Rosa*, *Malinovii Blask*, *Waldersee Violet*, *Waldersee Weis*, *Salome Weis*, *Nina Weibull*, *Medalion*, *Prinzess Gabriele*, *Prinzess Giant Blue Fonce*, *Prinzess Corinna*, *Prinzess Nensi*, *Prinzess Silvia*, *Prinzess Hilda*, *Pompon Red Blue*, *Pompon Dark Blue*, *Pompon Deep Violet*, *Pompon Cherry Red*, *Pompon Scarlet White Center*, *Pompon Yellow*, *Prinzess Taika*, *Prinzess Flora*.

Література

1. Алексеева Н. Н. Астры / Н. Н. Алексеева, Л. М. Яременко. – М. : Юнивест маркетинг, 1999. – 30 с.
2. Алексеева Н. М. Айстри / Н. М. Алексеева // Квіти України. – 2001. – № 3. – С. 96.
3. Алексеева Н. М. Насінництво айстри / Н. М. Алексеева // Квіти України. – 1999. – № 3. – С. 7.
4. Алексеева Н. М. Однорічні айстри фірми Бенарі / Н. М. Алексеева // Квіти України. – 2006. – № 5. – С. 9–13.
5. Вольф В. Г. Статистическая обработка опытных данных / В. Г. Вольф. – М. : Колос, 1966. – 253 с.
6. Декоративные растения открытого и закрытого грунта / С. Н. Приходько, Л. М. Яременко, Т. М. Черевченко [и др.] ; под общ. ред. А. М. Гродзинского. – К. : Наук. думка, 1985. – 664 с.
7. Деркач М. П. Елементи статистичної обробки результатів біологічного експерименту / М. П. Деркач. – Львів : Вид-во Львів. ун-ту, 1963. – 67 с.
8. Доспехов Б. А. Методика полевого опыта / Б. А. Доспехов. – М. : Колос, 1968. – 336 с.
9. Методические указания по оценке устойчивости бахчевых культур к фузариозному увяданию / К. Е. Дютин, В. М. Щербинин, В. И. Тимченко, А. М. Бейдер. – М., 1981. – 12 с.

10. Методы фитопатологии / З. Кирай, З. Клемент, Ф. Шоймаши, Й. Вереш. – М. : Колос, 1974. – С. 193–215.
11. Литун П. П. Взаимодействие генотип-среда в генетических и селекционных исследованиях и оценки селекционного материала / П. П. Литун. – К. : Наук. думка, 1980. – С. 63–93.
12. Марченко А. Видовий склад однорічних квітково-декоративних рослин у структурі квіткових композицій та їх фітопатологічний стан / А. Марченко, В. Гаврилюк // Вісн. Львів. нац. аграр. ун-ту. Сер. Агрономія. – 2013. – № 17 (2). – С. 162–169.
13. Марченко А. Б. Видовий склад патогенної мікрофлори та викликані нею патоморфологічні зміни на рослинах *Callistephus chinensis* L. Ness / А. Б. Марченко // Біологічне різноманіття екосистем і сучасна стратегія захисту рослин : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. до 90-річчя з дня народження доктора біол. наук, професора Литвинова Бориса Митрофановича, 29–30 верес. 2011 р. – Х., 2011. – С. 78–80.
14. Марченко А. Б. Таксономічний аналіз видового складу збудників хвороб однорічних квітково-декоративних рослин / А. Б. Марченко // Сохранение биоразнообразия и интродукция растений : материалы междунар. науч. конф. (Харьков, 8–11 сентября 2014 г.). – Харьков : ФЛП Тарасенко В.П., 2014. – С. 268–270.
15. Марченко А. Б. Фітосанітарний стан однорічних квітково-декоративних рослин в умовах Київської області / А. Б. Марченко // Карантин і захист рослин. – 2013. – № 7. – С. 22.
16. Методика дослідної справи в овочівництві і баштанництві / за ред. Г. Л. Бондаренка, К. І. Яковенка. – Харків : Основа, 2001. – 369 с.
17. Билай В. И. Методы экспериментальной микологии / В. И. Билай. – К. : Наук. думка, 1982. – 551 с.
18. Минкевич И. И. Математические методы в фитопатологии / И. И. Минкевич, Т. И. Захарова. – Л. : Колос, 1977. – С. 8–15.
19. Острякова Г. В. Воронежские сорта устойчивы к фузариозу/ Г. В. Острякова, В. Е. Величко // Цветоводство. – 1990. – № 6. – С. 22–23.
20. Острякова Г. В. Конкурентные сорта астры однолетней / Г. В. Острякова, Л. М. Карташева // Вестник ВГУ. Сер. Химия. Биология. Фармация. – 2003. – № 2 – С. 155–159.
21. Павлюк Н. А. Фитопатологический анализ сортов астры китайской *Callistephus chinensis* (L.) Nees / Н. А. Павлюк // Генетические ресурсы растениеводства Дальнего Востока : материалы Междунар. науч. конф. – Владивосток : ВИР, 2004. – С. 489–493.
22. Петренко Н. А. Всеми любимые астры / Н. А. Петренко // Приусадебное хозяйство. – 1994. – № 8. – С. 54–56.

23. Петренко Н. А. Классификация однолетних астр / Н. А. Петренко // Цветоводство. – 1976. – № 1 – С. 13.
24. Петренко Н. А. Однолетние астры / Н. А. Петренко. – Л. : Лениздат, 1973. – 136 с.
25. Рыженкова Ю. И. Астры однолетние / Ю. И. Рыженкова. – М. : МСП, 2005. – 64 с.
26. Тахтаджян А. Л. Флористичні області Землі / А. Л. Тахтаджян // Академія наук СРСР. Ботанічний інститут ім. В. Л. Комарова. – Л. : Наука, Ленінградське відділення. – 247 с.
27. Черненко В. Л. Методика оцінки селекційного матеріалу капусти за рівнем стійкості проти основних хвороб та шкідників / В. Л. Черненко, К. М. Черненко, О. А. Трушева // Овочівництво і баштанництво. – 2005. – Вип. 50. – С. 136–140.
28. Черненко К. М. Особливості паразитизму збудників чорної гнилі та вихідний матеріал моркви для селекції на стійкість : автореф. дис. на здобуття наук. степеня канд. біол. наук / К. М. Черненко. – Харків, 2003. – 35 с.
29. Чумаков Ф. У. Основные методы фитопатологических исследований / Ф. У. Чумаков, И. И. Минкевич. – М. : Колос, 1974. – 407 с.
30. Яременко Л. М. Селекция астры однолетней — *Callistephus chinensis*. / Л. М. Яременко // Яременко Л. М. Интродукция растений и зеленое строительство / Л. М. Яременко. – К., 1973. – С. 156.
31. Яременко Л. М. К вопросу о селекции астры однолетней на Украине / Л. М. Яременко // Тезисы докл. Всесоюз. конф. по теоретическим вопросам интродукции растений. – М., 1983. – С. 200–202.
32. Crous P. W. Phytopathogenic Fungi from South Africa / P. W. Crous, A. J. L. Phillips, A. P. Baxter ; University of Stellenbosch. – Press, 2000. – 358 p.
-

УДК: 633.521:631.81

С. М. В'юнцов

К. с.-г. н.

Житомирський національний агрономічний університет

**ФОРМУВАННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ЛЬОНУ-ДОВГУНЦЯ ЗАЛЕЖНО
ВІД ЗАСТОСУВАННЯ МІКРОБНОГО ПРЕПАРАТУ ПОЛІМІКСОБАКТЕРИН**

У сучасному землеробстві існує агрономічний напрям, який передбачає застосування нових технологій вирощування сільськогосподарських культур, що забезпечують одержання екологічно чистої і біологічно повноцінної продукції рослинництва. Високу екологічну й економічну ефективність цих технологій обумовлюють мікробні препарати, які здатні поліпшувати азотне та фосфорне живлення рослин.

За результатами досліджень було встановлено, що застосування мікробного препарату поліміксобактерин, для бактеризації насіння, позитивно впливає на